

מכון תל אביב לפסיכואנליזה בת זמננו
Tel Aviv Institute for Contemporary Psychoanalysis

שמחים להזמין אתכם. להשתתף בערב עיון לזכרו של נוויל סימינגטון

הגותו של סימינגטון **כסדנת יצירה: חופש, חיים, תנועה**

שלוש פסיכואנליטיקאיות מודרכות של נוויל סימינגטון
מביאות מעבודתן עימו ועם הגותו

יום חמישי | 16 בדצמבר 2021 | 19:30-22:00 | זום

תוכנית הערב

19:30 | אורנה שרצקי, יו"ר ערב העיון: דברי פתיחה
רות לביא, יו"ר המכון: ברכות

מושב ראשון | יו"ר: אורנה שרצקי

20:10-19:40 | ד"ר גילית הורויץ | בבואת העתיד: מ- re-creation ל-creation

20:40-20:10 | איריס לרמן | המסע/המשא העיקש להצלחת "אובייקט נותן חיים"

20:55-20:40 | הפסקה

מושב שני | יו"ר: ד"ר עמרי כהן

21:25-20:55 | ד"ר גבי מן | פינוקיו הופך לילד אמיתי

22:00-21:25 | התדיינות עם הדוברות והקהל. מנחה: ד"ר עמרי כהן

הרשמה בקישור זה

לחברי מכון, תלמידי התוכנית לפסיכותרפיה והתוכנית הבינתחומית הכניסה חינם
אורחים: 50 שקלים

↓
הדוברים

הדברים

אורנה שרצקי: פסיכולוגית קלינית מדריכה, פסיכואנליטיקאית במכון תל אביב לפסיכואנליזה בת זמננו. מורה ומדריכה בתוכניות לפסיכותרפיה של אוניברסיטת תל אביב, האוניברסיטה העברית ומרכז ויניקוט.

ד"ר גילית הרויץ: פסיכולוגית קלינית, פסיכואנליטיקאית במכון תל אביב לפסיכואנליזה בת זמננו, בעלת דוקטורט בפילוסופיה מאוניברסיטת תל אביב; מחברת הספר "על מציאות חושית ונפשית - עיונים בכתבי ביון" (הוצאת רסלינג, 2019). מייסדת ולשעבר ראש מסלול ללימודים מתקדמים "לקרוא את ביון", במכון מגיד בביה"ס לפסיכותרפיה.

איריס לרמן: פסיכולוגית קלינית, פסיכואנליטיקאית מנחה במכון תל אביב לפסיכואנליזה בת זמננו. מדריכה בתוכניות לפסיכותרפיה של מכון תל אביב, של אוניברסיטת תל אביב ואוניברסיטת בר אילן. מלמדת ומרצה על תיאוריות שדה, מרחב היצירה בשעה הטיפולית, מילים שפועלות ופעולות גנרטיביות.

ד"ר עמרי כהן: פסיכולוג קליני מדריך, עמית במכון תל אביב לפסיכואנליזה בת זמננו.

ד"ר גבי מן: פסיכולוגית קלינית ופסיכואנליטיקאית מנחה, יו"ר לשעבר, מכון תל אביב לפסיכואנליזה בת זמננו. מורה ומדריכה בתוכנית ההכשרה הפסיכואנליטית-בודיסיטית רוח אדם. ראש המסלול ללימודי המשך בפסיכולוגיית העצמי, תוכנית הפסיכותרפיה, אוניברסיטת תל אביב.

תקצירי ההרצאות

ד"ר גילית הרויץ: בבואת העתיד: מ-re-creation ל-creation
מושג ה-O הביוניאני הרחיב את מנעד ההתבוננות על הנפש. לפניו, יחסי העברה (המתקיימים בהווה) נתפסו בעיקר כמשחזרים דפוסי נפש מוקדמים. ביון, ולאחריו סימינגטון ואחרים, הציעו להתבונן ביחסי מטפל-מטופל במונחי העתיד להתרחש, מה שטרם קרה. ההתהוות, בשפתו של ביון: becoming O, הופכת למה שיש לשאוף אליו ולאפשר בטיפול הפסיכואנליטי. המשגה זו מתבוננת בכאן ועכשיו של היחסים הטיפולים, לא רק כבבואת העבר, אלא כבבואתו של העתיד. כך, הדיון מוסט מ-re-creation לעבר creation.
בהרצאה אציג חלקים מתוך שנה ראשונה בפסיכותרפיה פסיכואנליטית, על מנת לחקור את משמעות מעבר זה וגילוייו.

איריס לרמן: המסע/המשא העיקש להצלת "אובייקט נותן חיים"
נוויל סימנגטון היה בשבילי דמות מצילת חיים. פניתי לעצתו כאשר האנליזה האישית שלי נקטעה באקט מפתיע. תמר, שמציאות חייה זרעה שמות בנפשה, הגיעה באותה תקופה לטיפול. רעיונותיו של סימינגטון על פעולה-אקט (פנימי וחיצוני), בחירה, חופש ו"אובייקט נותן חיים" ילוו אותי בדיון על שלושת סיפורי הטיפול הללו. בעזרת מושגים אלה אתבונן בפעולות שנקטו המטפלים (האנליטיקאית שלי, סימנגטון ואני) והמטופלות (אני ותמר). אשתך במחשבות על מהות הפסיכואנליזה בשבילי, ובתהיות אם ואיך המטפל יכול להשיב חיים ל"אובייקט נותן החיים" שנדחה על ידי המטופל.

תקצירי ההרצאות

ד"ר גבי מן: פינוקיו הופך לילד אמיתי

ההרצאה תספר על אנליזה של אישה אשר מאז ומתמיד חשה דחויה, מבוישת ואשמה. חסרה לה ידיעה פנימית את עצמה. באנליזה היא גילתה חופש להשבת העצמי שלה, יצירתיותה וכינן תודעתה. סימינגטון סיכם את מהלכה של האנליזה במילים אלה: "הסימן העיקרי לכך שהאנליזה עובדת, היא העובדה שהמטופלת הבינה לפתע שלאחרים יש סובייקטיביות משלהם, ולה יש סובייקטיביות משל עצמה. אני רואה זאת כטרנספורמציה של נרקיסיזם וכן כצמיחה של התודעה האנושית. רגע חשוב במיוחד באנליזה היה אותו רגע בו המטופלת החליטה לחדול מלשכב על הספה ולהתיישב".

ההרצאה תתאר את התהליך הטיפולי, בהדרכתו של נוויל סימינגטון והמחשבות התיאורטיות שלו.

נשמח לראותכם